

אגרות הראייה חלק ב סימן שע"ה

1) אגרת הדרכה לרבות מילשטיין כיצד להתייחס לבנים שצרכיהם לחזוץ בחשובה

וע"ז תחתנוגות עם בניו שי', אשמו ממד במה שבבוד קידי שומע לעצמי
לאחות במחוז של אברהם אבינו, ממד התהffer, וממדת השלוי של אטורו חפטן. ויע"א
ועכ"י. ואלה בעה, שע"י התתקינות סופ-כל-סורי יפעלו עליהם דבריו וזוויגים
מן הלב, ובמה שי"י מוה ניכר בפועל והרי היא מציאות דבת, ומה שישאר כמוס
בלב יעשה את פריו בעה' לימים הבאים לטובת. כי מי זה יוכל לשער את האורה
הקדושה הנבראה בנשפת כל אחד מישראל, וסוף-כל-סורי יצא הכל אל הטעול
לטובתו, ובא לאבדים וגוזחים להשתחחות לדי בדור החדש, כי עלהם יראה, וזה
יגל פתאים כל אוצרות הטוב של כל הגוזדים הטובות, שהשפיע כל אחד על חברו
וכל אב על בנו, לשם ולנהלה ולתפארות-עלמים. וכבר דברתני כמה פעמים, שודק א
זה הדבר, הנבאתה כ"ב ריש וסדר עול, הוא והותר מוכשר לאור תשובה אמת, באבבה
ביבורת קודש בבא עתה בעה". ע"כ ציריכים למשך את הכל בעבותות אהבה
ומסד, ולהזדקיכ בכל עו בדרך ר' הטומא' הזאת, ולא להחפיע מל' אלה ההפכים
לאגביר סיטרא ודינא אפילו אם היו זדיקים ומודלים בתויה. כי בדורנו, דוד
עת קץ מגולחא אוד בוקד ואבירים לא זהה, לא מביא גואל לבני ביתם למן שטח
באותה, ועל שלומי אמרתי ישאל התובגה והמצגת לארחיב את ארעין המתהשה
בעבותות הקדש הזאת, של אהרת מסך ואבתה על כל אשר בשם ישראל יכנה
ולחטבין לה, בלבנות והဖלה והמצאות, וגוא אוד ר' יופיע על וטוביים. על כי א
ואחד כמעלת נשמהו, ובדרך סגולה יואר מאורו או רוחם ונעם ד' לכל גוזחים,
והגביא אומר: "ובמרוחקים יזכירנו חזין את בזבזם ושבבי' (פ' ג').

המ' אברהם יצחק הכהן קוק

3 ובתחלת אורות התשובה, כתוב:

ט עזים לשאר עמו, העמידים ליהו קלם שבי פשע. וכל חלשת נפש,
פחדנות רסיז'ריך ומוגה-לבב כליל צלחתי. ורות מעודה, ממלאת
תמי פשע עטגב ד', בוגר לבב ולחוב דעה והגיןעו, יקח את מקומו בכל
תקלובות מגנחים אל ד' גבר טקלש, לאמצית פדות, בהכשרה מליים,
ט' לאין-אלדי למברך בבא רבא של יצירת, נפשות מוקמות לשבורת
נאלה וושגתה אמת, הוחלכו פועל אל חיל בגבורות פעל ימץ עליון.

ואם בכו אודם לחודש דברים עליונים בעסקן התחזקה בז'ונן דהה, ואיל דברת קצת טמגלה ואור קאנזעה מארווהה) לא בית, לא יכול לך שיט דבר לאמתפה של תורה אמת. כי כל זפון פאייד בתכנתה, בעצת ר' אשר יוץ לפקול אויר גאליה מעילת במיטומי מטפרים, כמו שאנר רואים בעינייג ומקסת בהחמן גבאים של עניינן הרעטה סובלי' קלאלים רוחניים) – ודייא לא יוציעו כל קשיבותו העולמים בכל אודם שפחה שבוכו היל, גנד עציית ר' העליזה אשר דבר טוב על שראאל, לכובן אוור טלאה וזרע

מכתבו של מרן הרב צבי יהודה לטלמיד מתמיד בישיבה {הרבי ר' שמואל מנחם סרלאי, היי}, למד מהתמיד ולגדול בתורה, אבל לא להזניח גם את המשימה להחזק את האמונה באהבה ואחווה בקרוב העולים בקיובו הגלויות בימינו

בְּעֵד אֲמִתָּה וְעַד כָּלֶב יְהוָה (בְּעֵד יְהוָה) ۱۱

... חזרה לארץ מארון
חזרה מארון לאברהם ורואה (ו) שאותו
הנער לא נטה ומחדרה, ורק תטלה, והוא לא, אחותה עליה מודת
אליהו (ז), אז אמרה מרים, מה עשית לך, מה עשית לך
לעוזרך, אמרה מרים, לא אמרת לך, מה עשית לך
לעוזרך, אמרה מרים, לא אמרת לך, מה עשית לך
לעוזרך, אמרה מרים, לא אמרת לך, מה עשית לך

אנו לא יכולים למסורו (בגראונט) אלא שמי יומם מעתה ואילך יתאפשרו

נְצָרָת
לְמִזְרָחָה
בְּאַרְבָּה

INFANT FINGERS

דברים פרק ל

א) ומהיה כי יבַּאוּ אֶל-עַלְמֵךְ כָּל-פְּנִים מֵאַלְמָנָה כְּבָרָה (מקללה נטחית לנטיג נטחיב) אל לְכָכָה בְּכָל-גָּנוֹם אֲשֶׁר הָדִיחַ בְּקָנָק
אל-רבָּבָר שְׂוִיאָה:

(ב) ושבת עד יק נק אל ליך (שמעה בק לו בכל אשר אן כי מזמן ביום אפה ובניכ בכל לך נרכל נפשך:

(ג) ושב יק אל קיך את שבותיך ורוחבך ושב וכחך מכל העמים אשר הקפיץ יק נק אל קיך שמא...
 (ד) אם יגיביך וגיחך בזבז בטעמים ממש יקח איד יק אל ביד ומאתם יתember.

(ב) אם ייה נוכח בקשר השלמים ממש: במקרה יק נק אל חי ומשים יקחן

(ה) והביאך יק נק אל טיך אל הקאץ אשר ירשו אב מין וירשתה והיטיב והרבכ מאב מין:

משך חכמה דברים פרק ל

(ב) ושבת עד ה' אלקיך וכו'. בילוקט [ומקצת בירושלים]: שאל לו לחכמה, חוטא מה ענשו? "הנפש החוטאת היא תמוות" (יחזקאל י', ד). פירוש בלבד תשובה. תורה אמרה: יביא קרבן - וזה שמקבלים קרבן אפלו מומר לדבר אחד, יעוזין ריש חולין ובדברי חוספות שם. הקדוש ברוך הוא אמר: יעשה תשובה. פירוש שאף אם הוא מומר לשבת או לשלוש עבירות הנקרה לשיטת פוסקים מומר לכל התורה כולה, בכל זאת (ילוקט שם): אם יתעורר לעשות תשובה יתפרק וכוי ה' (תהלים כה, ח) "ירוה חטאים בדורך" - בדרך של תשובה, שעיל ידי קידוש הש"ת יבא לדרכ התשובה. וזה (פסוק א') "והשבות אל לבך", כי אהבת ישראל חקוק בלבבו, וושמע את אשרחרות על לבבו מהר סני, ויזכר מהצbatchתו. ואז ישבת עד ה' אלקיך, כי אחרי אשר ישוב אל עמו, בטח ישוב אל אלקינו, וישוב מכסלו ורפא לו. ועד פרישתי בזה פסוקים רביכם.

רות פרק א (טו) ות אמר רות אל מפקע כי לשוב מפקע כי אל אשר פלכי אלך ובכאר שפליני אלין עטך עמי ואל הגב אל כי

ג'ז שולחן ערוך יורה דעת הלכות גרים סימן רשות
כשבא להtaggir ואומרים לו: ◁ מה ראית שבאת להtaggir, اي אתה יודע שישראל בזמן הזה דחויפים
סחויפים (פי' אבודים וסחויפים מן מודיע נסחף אביריך (ירמיה מו, טו) ומטורפים, ויסורים באים עליהם).
אם אמר: יודע אני ואני כדי להתחבר עמו, מקבלין אותו מידי ומודיעים אותו ון עיקרי הדת שהוא יהוד
ה' ואיסור עבודה כוכבים, ומאריכין עמו בדבר זה, ז' ומודיעים אותו קצת מצות קלות ומוקצת מצות
חמורות, ומודיעים אותו קצת עונשו של מצות.

"בלישם" גדוֹל האקוּובלִים בדורנו נסְבָּא של

אבוגן ברבר אליאשיב {כתב בהקדמות וশערים:}

שער ר' נוך ט': אמרם התקומם העמידה דכל חמתת ישראל שם כל
זה עיר אחים רוגנים דיטומ ומשיחו והי העוזר' הבנה וט מלויים באמת רך בברית ולול
בכבודו, והוא ברית אבותינו וישראל, והברית לא תומר לעולם, וכן אומר רבנו שם, בתוס' שמת' שבת נ'יה א' דת'ם ושפטואל, ונזחט אבותה חמה אבל ברית אבותה לא תמת, וכן הוא
מפורש בהוראה בסוף קללות רוצביך ונמי ובאות כי לא מטאותים ולא גאלתים לכלותם
להפר בריתיהם כי אני דאלחיזם, והרי מפורש שם בפרשנה על הברית ישואל של
ונפר אפי' בחטא עבויו וחתם', וכמו שמשמעותה על גנוי גולימם, ואוות
ובכ"ז הבנה תואר גם לכל חיל ויחיד מישראלי באפרת, וכטמ"ש הגורא בע' נצחים וכנייל
בדבריהם פ"ה ע"ש וכוכ' דימות תמיינית אינו תלוי בנסיבות ומעשים כלל, וכי שם
בסנהדרין ציו ע"ב במלוגת ד' אליעזר ור' יהושע וכו', ולגסונ' שתק ריא נט'

דברים טרк לא

(יא) בכוון כל שילצאל לזכאות זאת קני יק נק אל קיב בעקבות אשר יבחר תקנאה את הטענה כי את נגיד כל ישלאל באנזינט: האגשנים והבשים והטר ובגרב אשר בשעניך למשן: שמעו ולמען לממוד גראוא את יק נק אל פיקם ושמרו לעשנות זאת כל דברי הטענה כי את:

מפרש המאזר ושם הרב קלונימוס קלמן בר אהרן אפשטיין מטלמידו הנוועם אלימלך ויחחוה מלובלין:

ועתה נסיף לבאר על מה שקדמנו אז, שמדובר אמר: 'תקרא את התורה הזאת' וכז' ואח"כ אמר: 'הקהל את העם' וכו'. הלא מן הצורך להזכיר תחילת והוח"כ לקורות מציג בז' עות בנ' ואדם... כי באמת אין לנוות דעתה את ח' וכו' וכאשר אמר עי' ישעה הנביא: 'כי לא מחשבות מחשבותיכם, ולא דרכיכם דרכי...' ישראל זה לה מקטנים ועד גללים ואך גם האנשיים הנוטים מדרך הטוב יאהוב הדברים הטובים הנמצאים בהם וידרשו טובותם ולחתפלו בעמד על מחסורים אשר ייחסרו להם. ועי' מסתווף בהם יראת ח' כי יקשיבו זה לה להtotot לדרך הטובה. וזהו אמרו: 'תקרא את התורה הזאת באזניהם' וכו' 'הקהל את העם' פירוש דבר זה תורה זאת תקרא באזניהם אשר חז' מרגלים בחילול שבת ולא ידעו את התוויה כלל. כל אלו שיקחלו ויתאחדו כאיש אחד לאחוב זה את זה מקטנים ועד גללים וזהו 'האנשיים והנשים והטף' שיאחבו כלום זה את זה ועי' ישמעו וילמדו ליראה את ח'.